

[Tyroll.]

at man kunne være gået lidt længere i retning af at komme med nogle konklusioner på, hvad holdningen vil være.

Det, der har været tilfældet i de senere år fra statsministerens side i dag, at disse overenskomstforhandlinger selvfølgelig ikke foregår frit svævende i luften, men at man må tage noget hensyn til den almindelige samfundsudvikling, her selvfølgelig underforstået, at det er den almindelige kapitalistiske samfundsudvikling, det drejer sig om.

Det, der har været tilfældet i de senere år omkring overenskomsterne, er, at man har benyttet forskellige modeller for de indgreb, man har foretaget. Det har været sådan, at der er tale om en decideret socialdemokratisk politik, ja, man kunne ligefrem sige, at socialdemokratiet har gjort indkomspolitikken til en del af sin idépolitik. Det kommer bl. a. til udtryk, når kranssekagen på fagbevægelsens treenighed, bestående af fagbevægelsen, socialdemokratiet og kooperationen, skal udtale sig om, hvad der er den fremtidige linje på det økonomiske felt, når man skal forsøge på baggrund af illusioner hos socialdemokratiet at bringe kapitalismen under kontrol. Man siger i den sidste årsberetning fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at der er stor enighed om, at der herhjemme skal føres indkomspolitik for at dæmpe stigningen i vore produktionsomkostninger. Man siger også, at lønnen er langt den største omkostningsfaktor, og at det derfor ikke er unaturligt, at en indkomspolitik tager udgangspunkt i en begrænsning af lønstigningerne. Det er udgangspunktet for den politik, man vil føre, og det siger altså, at man vil medvirke til fortsat at fastholde en indkomspolitik løsning.

Det har man også vist at man tidligere har villet gøre. Ved den forudgående overenskomstafslutning var det ikke regeringen, der greb ind og sagde, at der var disse lønrammer, det var ikke folketinget, der greb ind, nej, man brugte fagbevægelsen, man brugte Thomas Nielsen og LO-toppen til at fortælle, hvad der var den smalle vej for arbejderklassen, hvilke samfundsøkonomiske rammer der skulle gennemføres. Man brugte kongresser, og man brugte repræsentantskabsmøder til at få lagt nogle rammer omkring de overenskomstkra, der blev formuleret på arbejdspladserne. Uanset om regering eller folketing greb ind, så gennemførte man denne politik fra socialdemokra-

tiets side via sin repræsentation i fagbevægelsen.

Det er også på den baggrund vi må sige, at vi nok kan stemme for det dagsordensforslag, som er stillet af SF. Men når det drejer sig om, at folketinget skal udtale, at fagbevægelsens selvstændighed og strejkeret må anses for uantastelige demokratiske principper, så kan vi ikke se, at det er de store resultater, der er opnået ved at man siger, at fagbevægelsens selvstændighed er uantastelig. Det, der er tale om, er, at socialdemokratiet er ved at sætte denne selvstændighed kraftigt over styr og begrænser aktionsmulighederne for fagbevægelsen imellem overenskomsterne, er tilbageholdende med at give støtte til de arbejdskampe, der går imod de forsøg på at gennemføre indkomspolitik og at nedskære arbejderklassens realløn, hvad der reelt vil blive tilfældet ifølge dette overenskomstindgreb.

Vi mener altså, at der i højere grad er tale om en decideret politisk linje, som socialdemokratiet er slået ind på, en indkomspolitik linje, som man med alle midler og med treenigheden i fagbevægelsen ønsker at sætte igennem, og som vi derfor i højere grad fra venstrefløjspartierne her i salen forsøger at gå samlet til aktiv politisk kamp imod. Egentlig må vi føre an i et politisk opgør i fagbevægelsen for at modvirke den udvikling, der er ved at medføre en manglende troværdighed hos fagbevægelsen, hvad der kommer til udtryk i den dårlige stemmedeltagelse omkring overenskomstafslutningerne. Man tror simpelt hen ikke på, at det gælder noget, når det på forhånd er sagt fra Thomas Niensens side, at man vil gå til regeringen og vil have et indgreb fra regeringens side, hvis ikke det mæglingsforslag, man har fremsat, kommer igennem.

Der er ingen troværdighed i det spil, der foregår omkring overenskomsterne, derfor den dårlige stemmedeltagelse. Den troværdighed, der skal opbygges, skal opbygges på de enkelte arbejdspladser for igennem lokale kampe at kunne undergrave den form for båndlægning af arbejderklassen, som socialdemokratiet her er med til at gennemføre og ser ud til at ville fortsætte med.

Kurt Hansen (VS):

Nu har hr. Tyroll jo snakket en del om indkomspolitik, og VS' vurdering af den har vi givet flere gange før. Nu har vi fået det til at stå krystal- og stjerneklart, så der ikke er no-